

Nr 207.

Av fru Sjöstrand, om viss ändring av 2 § 2 mom. vägtrafikförordningen.

Enligt 32 §, 2 mom. vägtrafikförordningen av den 28 september 1951 får länsstyrelse icke utfärda körkort för sökande, som lider av sådant lyte eller av sådan sjukdom eller sådan syn- eller hörselnedsättning, som väsentligen minskar hans förmåga att föra fordon av det slag, varom fråga är, annat än i de fall och på de villkor, som Kungl. Maj:t bestämmer. Detta medför, att de sålunda handikapade få ikläda sig större kostnader för att få sina körkort än andra och att den tid som förflyter, innan körkort kan utfärdas, blir längre än normalt. För invaliderna medför denna väntetid stora besvärligheter.

För att över huvud taget kunna röra sig ha invaliderna trängande behov av motorfordon. De bilar eller motorcyklar, som de skola använda, måste emellertid vara specialbyggda, så att de passa just för vederbörandes egen kroppskonstitution. Och provet inför besiktningsmannen måste företagas just på detta för vederbörande specialbyggda fordon.

Om det nu, som jag sett exempel på, kan dröja $\frac{1}{2}$ år, innan Kungl. Maj:ts utlåtande föreligger, innebär detta, att den vanföra måste köpa sin bil och underkasta sig stora extra utgifter för dess ombyggnad, långt innan han kan få rätt att själv köra den. Fordonet får stå i garaget till ingen nytta.

Inom andra lagutskottet vid 1951 års riksdag var man inne på tanken, att Kungl. Maj:t i viss utsträckning skulle kunna delegera sin beslutanderätt i dessa ärenden till länsstyrelserna och därvid lämna dessa anvisningar om de grunder, som borde följas.

Jag vill framhålla önskvärdheten av att så sker. Även om i fortsättningen liksom nu medicinalstyrelsens yttrande måste inhämtas i de flesta av dessa fall, torde handläggningen genom en decentralisering till länsstyrelserna dock komma att gå betydligt snabbare. Jag är övertygad, att länsstyrelserna skulle komma att handlägga dessa ärenden med den försiktighet, som ur trafiksäkerhetssynpunkt kan anses nödig.

Med anledning av vad ovan anförts, anhåller jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag till sådan ändring av 32 §, 2 mom. vägtrafikförordningen, att Kungl. Maj:t, när det gäller i lagrummet avsedda personer, skall äga rätt att överlämna prövningen, huruvida de ur medicinsk synpunkt böra betros med körkort, till länsstyrelserna samt att till ledning för länsstyrelsernas bedömning utfärda nödiga tillämpningsföreskrifter.

Stockholm den 24 januari 1952.

Helga Sjöstrand.